

F. t. l. om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug

Til § 92

Bestemmelsen giver adgang til at fastsætte straffebestemmelser i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af loven. Der kan endvidere fastsættes regler om straf for overtrædelse af de af De Europæiske Fællesskabers forordninger, der falder inden for lovforslagets anvendelsesområde.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3. I § 92 er dog indsat de relevante bemyndigelsesbestemmelser fra lovforslaget.

Til § 93

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 4 og 5, der blev indsat ved lov nr. 425 af 10. juni 1997.

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at juridiske personer kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Til stk. 2

Det må ikke kunne betale sig at overtræde reglerne. § 93, stk. 2, bestemmer således, at udgangspunktet er, at den økonomiske fordel ved en overtrædelse af lovforslaget skal konfiskeres, jf. reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ikke ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fare herfor.

Udgangspunktet gælder også, selv om der alene er tale om en formel overtrædelse, det vil sige en overtrædelse, der ikke indebærer en skade eller fare for skade på miljøet. For sådanne overtrædelser er udgangspunktet også, at der skal ske konfiskation af den økonomiske fordel.

Konfiskation har til formål at fjerne den økonomiske fordel, lovovertrædelsen har medført, men der er ikke tale om en bøde. Når den økonomiske fordel er konfiskeret stilles lovovertræderen - i økonomisk henseende - som om lovovertrædelsen ikke havde fundet sted. Ved at anvende konfiskation sammen med en bøde, der står mål med økonomiske fordel og den med lovovertrædelsen forbundne miljørisiko, sikres en effektiv og konsekvent håndhævelse.

I sager, hvor der sker konfiskation, bør bøden udmåles til ¼ af fortjenesten, jf. bemærkningerne til § 91.

Det kan i visse tilfælde være vanskeligt at dokumentere størrelsen af en økonomisk fordel, således at konfiskation ikke lader sig gennemføre. I disse tilfælde skal domstolene tage hensyn til den økonomiske

fordel ved udmålingen af straffen, jf. stk. 2, sidste punktum, og bemærkningerne til § 91.

Se også om konfiskation i bemærkningerne til lovforslagets § 91.

Til § 94

Mange overtrædelser opdages først ved myndighedernes tilsyn, der sommetider finder sted et år eller mere efter, at overtrædelsen er sket.

Formålet med den særlige 5 årige forældelsesfrist er at sikre den nødvendige tid til den administrative sagsbehandling af straffesagerne, herunder tilsynsmyndighedens undersøgelser, politiets efterforskning, og anklagemyndighedens forberedelse af sagen.

Til § 95

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 110 b. § 110 b blev indsat i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 425 af 10. juni 1997. Bestemmelsen er senere ændret ved lov nr. 409 af 26. juni 1998 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Forebyggende foranstaltninger og rettighedsfrakendelse) med de ændringer som foreslås i lovforslagets § 99, nr. 8.

Der kan være en betydelig miljørisiko forbundet med visse typer overtrædelser af loven. Det foreslås derfor, at det skal være muligt ved dom at frakende en person retten til at udøve virksomhed, som omfattet af dette lovforslags kapitel 3, under en række nærmere betingelser. Samtidig foreslås en ændring af miljøbeskyttelseslovens § 110 b, jf. lovforslagets § 99, nr. 8, som indebærer, at tilsidesættelse af regler i dette lovforslag eller forskrifter udstedt i medfør heraf, skal have betydning for vurderingen af rettighedsfrakendelse efter miljøbeskyttelsesloven.

Det foreslås i § 95, stk. 1, at bedømmelsen skal ske efter en »miljøforsvarlighedsvurdering«. Den eller de ansvarlige personer, der har drevet en forurenende virksomhed uforsvarligt og derved overtrådt miljølovgivningen gentagne gange eller i øvrigt under så skærpende omstændigheder, at den/de pågældende må anses for uden vilje eller evne til at drive forurenende virksomhed på forsvarlig vis, skal kunne frakendes retten til at fortsætte eller genoptage sådan virksomhed.

Frakendelse skal således kunne ske, uanset om der kan påvises en nærliggende fare for, at vedkommende på ny vil handle uforsvarligt, idet det må anses for tilstrækkeligt, at der er udvist grov eller gentagen uansvarlighed.

Forslaget til stk. 1 indebærer, at en person, enten som ejer af et husdyrbrug, eller som ansvarlig i et sel-